

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

Evidenčna številka: UL0013282

Datum odločbe: 29.07.2016

Senat, sodnik posameznik: dr. Boštjan Zalar

Področje: PRAVO VIZUMOV, AZILA IN PRISELJEVANJA - UPRAVNI SPOR

Institut: mednarodna zaščita - omejitev gibanja prosilcu za mednarodno zaščito - predaja odgovorni državi članici - Dublinska uredba III - nevarnost pobega - objektivni kriteriji - začasna odredba

Zveza: ZMZ-1 člen 84, 84/1, 84/1-5, 84/2. ZTuj-2 člen 68. ZUS-1 32, 32/2. Uredba (EU) št. 604/2013

Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva 2, 2/1, 2/1-n, 28.

Jedro

Slovenski zakonodajalec ni izpolnil obveznosti iz določila 2(n) Dublinske uredbe, zato je možnost analogne uporabe določila 68. člena ZTuj-2 zelo šibka podlaga v smislu objektivnih kriterijev begosumnosti in je lahko v posamičnem primeru zadostna samo, če glede na konkretne okoliščine primera ni nobenega dvoma o obstoju begosumnosti.

V konkretnem primeru nesodelovanje tožnika zadeva ravno pobege ali nenadzorovane zapustitve azilnega doma v Sloveniji. Tožnik je že v prvem postopku odločanja o njegovi prošnji za mednarodno zaščito samovoljno zapustil azilni dom, preden je dobil odločbo; tudi po vloženi drugi prošnji samovoljno zapustil azilni dom med potekom postopka, četudi dejansko ni zapustil Slovenije, kot je potrdil svoje navedbe iz tožbe na zaslišanju. Ko je bil tožnik na podlagi začasne odredbe premeščen iz pridržanja v Centru za tujce v režim pridržanja v okviru območja Azilnega doma, je zopet zapustil Slovenijo in odšel v Nemčijo. Iz Nemčije se je vrnil, tožena stranka ga je potem na podlagi Dublinske uredbe vračala v Nemčijo, pri čemer prva predaja ni bila uspešna. Tožena stranka je morala uporabiti prisilna sredstva, da je izvedla drugi poskus predaje Nemčiji. Tožnik je očitno spremenil svojo odločitev, da noče oditi v Nemčijo. Na zaslišanju je bil jasen, da če ga bo Slovenija spet izročila Nemčiji, bo prišel nazaj. Tožnik torej ni begosumen v tem smislu, da bi rad pobegnil iz Slovenije, ker noče, da bi Slovenija obravnavala njegovo prošnjo, ampak želi, da bi prav Slovenija obravnavala njegovo prošnjo.

Izrek

I. Tožba se zavrne.

II. Zahteva za izdajo začasne odredbe se zavrne.

Obrazložitev

1. Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije je na podlagi 2. in 3. odstavka 28. člena Uredbe (EU) št. 604/2013 v povezavi s četrtim odstavkom 84. člena in v povezavi s peto alinejo prvega odstavka 84. člena Zakona o mednarodni zaščiti (ZMZ-1) odločila, da se prosilca za mednarodno zaščito A.A., roj. ... 1. 1989 v kraju Tala Barfak, državljan Afganistana, pridrži za namen predaje na prostore in območje Centra za tujce, ..., do predaje odgovorni državi članici po Uredbi (EU) št. 604/2013 (v nadaljevanju: Dublinska uredba) Prosilec za mednarodno zaščito se pridrži za namen predaje od ustne naznanitve dne 19.7. 2016 od 19:30 ure do predaje odgovorni državi članici, ki mora biti opravljena najkasneje v 6-ih tednih od sprejema odgovornosti odgovorne države članice ali od trenutka, ko preneha veljati odločilni učinek tožbe zoper sklep, s katerim se določi odgovorna država članica.

2. V obrazložitvi izpodbijanega akta tožena stranka pravi, da je prosilec dne 18. 12. 2012 prvič

Datum zadnje spremembe: 15.02.2017